

A klinikai beteglétszám redukálásának ügye a keddi rendkívüli közgyűlés előtt

(A Délmagyarország munkatársától.) Megírta a Délmagyarország, hogy dr. Eisner Manó törvényhatósági bizottsági tag interpellációt jegyzett be a legközelebbi közgyűlés napirendjére az egyetemi klinikákon elrendelt beteglétszámcsoökkentés ügyében. Interpellációjában többek között azt kérdezi a polgármestertől, hogy tud-e a kultuszminiszternek erről a takarékosági rendeletéről, hajlandó-e visszavonása érdekében megtenni a szükséges lépéseket, kérde továbbá, hogy milyen a jogviszony a város és az egyetem között és hogy van-e joga beleszólni a város hatóságának a klinikák ügyébe.

Dr. Eisner interpellációját pótlólag kitűzték a keddre összehívott rendkívüli közgyűlés napirendjére, a polgármester azonban kedden nem ad konkrét választ. Engedélyt kér majd, hogy választ a legközelebbi közgyűlésen terjessze elő, mert előzőleg részletes információkat kell beszereznie a kultuszminiszter rendeletéről. A rendelet hiteles tartalmát még nem ismeri, arról csak hallomásból értesült arról is, hogy a szegedi egyetem klinikáin már a rendelet kiadása előtt sem volt teljes

a beteglétszám. Sohasem volt egyetlen klinikának sem annyi betege, mint ahány beteg számára helyet biztosítottak. Ebben az esetben pedig a polgármester szerint a kultuszminiszter rendelete nem okozhat különösebb változást, legfeljebb annyit, hogy a jövőben a klinikák csak azokat a betegeket veszik fel, akik feltétlenül klinikai ápolásra szorulnak, azokat viszont, akik nem szorulnak klinikai kezelésre, az ambulancián fogják kezelni. A polgármester egyébként a rendeletet, ha az a klinikákra felvehető betegek létszámának kétszázötvennel való csökkentését tényleg elrendeli, nem tartja veszélyesnek közegészségügyi szempontból sem, mivel véleménye szerint biztosítékul itt van a városi közkórház, amely minden kórházi kezelésre szorult jelentkező beteget felvesz.

Ezeket mondja el a polgármester a keddi közgyűlésen válaszul az interpellációra, de kérni fogja, hogy ezeket a kijelentéseket a közgyűlés ne tekintse végleges válasznak. Végérvényes válaszát akkor terjeszti majd a közgyűlés elé, ha hivatalos információkat kap az egyetemtől.

A posta drágítása miatt 400 szegedi telefonelőfizető leszerellett a telefoni

Kedden adják át a memorandumot a postának

Kereskedők mozgalma a kirakatvilágítás árának mérséklésére

(A Délmagyarország munkatársától.) Amikor a posta november 15-én súlyosan megdrágította a telefont, olyan hírek terjedtek el, hogy feleletül a posta drágítására, négyszáz szegedi telefonelőfizető azonnal felmondta a telefont. Ezt a hírt a postaigazgatóság erőlyesen cáfolta. Körülbelül két héttel ezelőtt a legnagyobb csúszásban azután mozgalom indult meg Szegeden, amely már konkrét lépést jelentett a drágítás ellen.

A mozgalom tulajdonképpen a Szegedi Kereskedők Szövetségének egyik nagytanácsi ülésén kezdődött. A szövetség erőlyesen állást foglalt a posta drágításai ellen és tiltakozott, hogy a kereskedők helyzetét a posta még súlyosabbá tegye. A tiltakozás után két szegedi kereskedő: Nemecz Dezső és Pollák Gyula megindították az akciót, amelynek eredménye az, hogy Nemecz Dezső

a keddi napon közel négyszáz telefonelőfizető felmondását nyújtja át a szegedi postahivatalban.

A telefont felmondók között nemcsak kereskedők vannak, hanem a listán szerepelnek a társadalom szinte minden rétegének képviselői.

Két héten keresztül gyűjtötték az aláírásokat és mintegy 400 telefonelőfizető csatlakozott a mozgalomhoz. Az akció során nem szorítottak csupán arra, hogy gyűjtsék a felmondó aláírásokat, hanem minden előfizetővel külön felmondólevelet is aláíratnak, miután a postai szabályzat előírja, hogy a telefonelőfizető írásban köteles közölni a hivatallal, ha bérletét meg akarja szüntetni.

A felmondóleveleket

az előfizetők indokolással is el látták.

Többek között ilyenek olvashatók az indoklásokban: »abnormisan felemelt magas tarifa«, — »rendelés hiánya miatt nem használhatom«, — »drága a feleknek, nekem is az«, — »vevőim nem rendelnek«, — »az új rend óta nem csejgetnek rám, disznak pedig nem kell«, — »kereskedelemre veszélyes és drágulást eredményez«, — »minthogy vevőim rendeléseket nem adnak fel, mert nem fizetik meg a telefondíjat, üzletemnek a posta drágítása nagy kárát okoz«, stb., stb.

A mozgalom most tovább folyik és a négyszáz előfizető felmondásánál nem áll meg.

Naponta tízen-tizenötön csatlakoznak az akcióhoz és könnyen kiszámítható, hogy mire fog az vezetni a 2300 telefonállomással rendelkező Szegeden.

A feltűnést keltő akció első része fejeződik be a kedden benyújtandó felmondásokkal. A felmondóleveleket terjedelmes

memorandum

kiséretében nyújtják át a postának. A memorandumban többek között a következőket mondják:

»A használati díjak túl magas megállapítása egyszerűen káros és sérelmes egy kereskedelemre, mint az iparosokra és a fogyasztó közönségre egyaránt, amely csak még jobban elősegíti az amugy is beteges vérkeringésű ország kereskedelmének és iparának romlását.

Sérelem ebben a fullasztó gazdasági helyzetben, mert nem lehet a már minimális igények közé szorított fogyasztó közönségünket 12 filléres telefonhasználati díj megfizetésével üzletünkől, műhelyeinktől teljesen elidegeníteni. Viszont nem lehet 20—30 filléres áruk rendeléseit 12 fillérrel ezután megadóztatni, sem a kereskedőt, sem az iparost, sem pedig a fogyasztót. Nem állhat fenn az a különös helyzet sem, hogy amíg a nemelőfizető polgár 12 fillérért telefonál, addig az előfizető 40 fillért fizessen egy telefonálásért 30 beszélgetésig.

Ha a magy. kir. posta a telefonelőfizetőnek alapdíjat csak 8 pengőt állapított volna meg egy óra és ezért legalább 100 telefonbeszélgetést engedélyezett volna, ezenfelül pedig minden egyes beszélgetésért csupán csak 4 fillért állapított volna szigorú meghagyással, akkor teljes megelégedésre szolgált volna úgy az egyik, mint a másik érdekelt fél részére, ami a posta üzleti érdeke, a legmesszebbmennyire biztosítva lett volna.

Igy szomorú — példa nélkül álló, tömeges lemondólapok bőséges anyagot szolgáltatnak az igazságtalanság és szociálisellenes intézkedések megcáfolására.

Nem várhatjuk, amíg a kormány belátással lesz és mérlegelni tudja mindazokat a számtalan kérelmeket, amelyek eddig mindhiába futottak be az illetékes minisztériumvezető asztalára. Így kénytelenek vagyunk lemondani, egyszersmind a következőkkel is számolni. Ez a lemondás a mai kor technikai vívmányainak virágzásában ret-

tenélex szomorú jelenség, amely végleg megbéníthatja és elsorvaszthatja a még tengődő kereskedelmünket és iparunkat.

Jól tenné a tek. Postaigazgatóság, ha ezeket a sérelmeket komoly megfontolás tárgyaként a legsürgősebben felettes hatóságának jelentené, hogy ha még nem késő, közös érdekként orvosoltassék, hogy a közvélemény is teljes megnyugvással és szeretettel fogadhasssa.

A mozgalomról Pollák Gyula a következőket mondta:

— A mai rettenetes viszonyok között éppen elég teher volt a régi díjszabás megfizetése. De ilyen drágítás után, ami most ért bennünket, nem tarthatjuk fenn telefonjainkat. Ha a posta visszalátja a régi rendszert, hajlandók leszünk továbbra is előfizetők maradni, de a mai telefondíjszabást a legtöbb kereskedő nem tudja megfizetni. Szeretném, ha a posta átértené a mi súlyos helyzetünket. Utóvégre itt bérletről van szó és — üzletről. A bérleket a világ minden részében, ha bérleményeik emeléséről van szó, előbb megkérdezik, meghallgatják. Eppen így illet volna bennünket is megkérdeznél.

Nemecz Dezső, a mozgalom másik vezetője így nyilatkozott:

— A Kereskedők Szövetségében kezdtük el az ügyet. Minthogy semmi remény nem mutatkozott, hogy tiltakozásunknak és kérésünknek eredménye lesz, kénytelenek voltunk a legerélyesebb módszerhez, telefonjaink leszereléséhez folyamodni. Nem várhatunk addig, amíg a tiltakozás a hivatalos fórumokat megjárja, mert a kereskedők a mai gazdasági viszonyok mellett a további terheket nem tudják elviselni. Magunk vettük kezünkbe a dolgot és mondhatom, hogy akciókban Szeged egész társadalmát magunk mellett találjuk. A közel négyszáz felmondólevelet kedden délelőtt nyújtom be a postának.

A két kereskedő még elmondotta, hogy az akciót tovább folytatják és arról nemcsak a szegedi postahivatalt értesítik, hanem közlik a kereskedelmi kormányal is, hogy a miniszter is tudomást szerezzen a szegedi telefonbojkotttról.

A telefonakcióval egyidőben széleskörű mozgalmat indítottak a kereskedők abban az irányban is, hogy

a kirakatvilágítási áram

tulmagas árát a gázgyár mérsékelje. A villanyárak mérsékléséről is több gyűlésen esett szó, indítványok hangzottak el, a gázgyár azonban a kereskedők kívánságait egyelőre nem honorálta.

A mozgalomról dr. Salgó Sándor a következőkben informálta a Délmagyarországot:

— A Szegedi Kereskedők Szövetsége textilszakosztálya akciót indított, amelynek értelmében nemcsak a textilszakosztály tagjai, de valamennyi szakosztály aláírt egy, a gázgyárhoz intézett beadványt. Ebben a beadványban rámutatunk arra, hogy sehol nem olyan drága a villany, mint Szegeden. Más városokban az üzlet- és kirakatvilágítás még a lakásvilágításnál is olcsóbb. Szegeden pedig 6.5 fillért fizetünk a lakás villanyáramáért és 8.5 fillért az üzletek és kirakatok áramfogyasztásáért. Teljesen lehetetlen állapot ez, amely még az üzleti konjunktúra idejéből maradt fenn, de még akkor sem volt indokolt.

— Beadványunkban arra kérjük a gázgyárt, hogy az üzleti világítás áramszolgáltatási díját 30 százalékkal, a kirakatvilágítást 40 százalékkal mérsékelje.

— A beadványt aláírók elhatározták, hogy amennyiben a gázgyár a mai egységarakból nem enged, a kirakatvilágítást demonstrációképen beszüntetjük. Reméljük, hogy az akció jobb belátásra bírja a gázgyárt, annyival is inkább, mert mi kirakataink világításával hozzájárulunk az uccák világításához is.

Pongrácz Albert légszuszgyári igazgató, akhez a kereskedők kívánságát illetően kérdést intéztünk, a következőket mondotta:

— A kereskedők mozgalma nem új keletű, de nem is indokolt. A légszuszgyár a legnagyobb megértést tanúsítja a nehéz viszonyok között élő kereskedőkkel szemben és készség-